

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

IV. De constructione Spirensis Ecclesiae; & qualiter Imperator eidem operi
S. Ottonem præfecerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

num Othonem, spiritu sapientiae plenum. Talem enim virum Respublica nostra habet necessarium. Quo audito, Abbatissae, licet fidelissimi sui auricularij ægrè ferret abscissum, Imperatoriae tamen maiestati contraire nõ potuit. Et aduocans eum, debitasq; ministerij sui gratias exsoluens, non sine lacrymæ pium amorem testantibus, Principi assignauit.

S. Otho adsciscitur in Aulam Imp.

* Aulam.

Assumptus itaque, Dei nutu, in * *curtem* regiam vir totius industriæ & religionis, ita sibi prudentissimum Imperatorem nobilitate morum & fidei pietate deuinxit, vt eum quasi vnicum amplectens filium * *Secretarium* intimum & custodem capitis sui poneret cunctis diebus. Nam & Cancellarium eum fecit, & quæcunque preciosa, vel cariora in Palatio habuit, eius fidei commisit. Hoc modo seruus Dei Vdalricus pium Othonem in *Curtem* regiam accepisse ferebatur. Alij verò dicunt, eum liberalibus imbutum disciplinis primò ad Abbatem VVurtzburgensis Cœnobij Henricum venisse, & post modicum, eundem Henricum, Dei nutu, in Polonia Archiepiscopatus apicem conscendisse, cui ipsum fidelissimo adhæsisse famularu testantur, & mirabili strenuitate ac sapientia in breui per totam regionem diuulgatum tam ab Archiepiscopo, quàm à venerabili Iudita imperiali aula assignatum.

* Secretarium.

Fit Cancellarius.

De constructione Spirensis Ecclesie; & qualiter Imperator eidem operi S. Othonem praefecerit.

CAPVT QVARTVM.

*Ebbo.
Henr. Imp. adificat Spirensam
Ecclesiam.*

O tempore gloriosissimus Imperator Henricus magnum illud, & admirabile Spirensis Ecclesie ædificium ob venerationem perpetuæ Virginis **MARIAE**, cuius specialis alumnus fuit, regali magnificentia exstruebat. Sed Magistri operis fraudulenter, & sine timore Dei agentes, magnam pecuniæ quantitatem suis vrbibus

uibus infumebant; ita ut frequenter ad opus tam mirificum pecunia ipsa deficeret. Vnde his angustiis, non mediocri dolore permotus, ex consultis accito familiari auriculario suo *S. Orho adificio proficitur.* Orhone, ei totius Operis magisterium commisit, utpote cuius sapientia cunctis probata, etiam ad maiora quæque & ardua dispensanda esset idonea.

Qui sagaciter & prouidè commisso operi intendens: (sciebat enim iuxta Apostolicum mandatum Dominis carnalibus sic quasi Deo seruiendum) frequenter ad Curtem regiam regressus, pecuniam, quæ supererat statuto operi fideliter resignabat. Insuper ad iudicium ingeniosæ diligentia suæ æquam fenestrarum Ecclesiæ mēsuram prudenter à se dispositam Imperatori considerandam offerebat. Pro qua syncerissimæ fidei constantia non solum Regi, sed & cunctis Optimatibus ita se acceptum reddidit, ut Deo gratias agerēt, quod ad eius notitiam peruenissent. Siquidem interiorem animi eius solertiam, exterioris quoque hominis habitus præferebat, ita ut prudentes quique ex ipso eius schemate, quid in eo futurum esset, sagaciter intelligerent. Nam, ut de multis vnum exempli causa annectam.

Fidelitas S. Orthonis in hoc munere obsequando.

Quidam paterfamilias de Spirensi ciuitate, Anselmus nomine, non tam diuitiis quàm religione & prudentia insignis, eundem Christi seruum adhuc in tenuitate positum, antequam in Curtem regiam accessisset, hospitio recepit. Moxque reuerendi habitus eius venustate delectatus, & in faciem ei curiosius intendens, gratiam ipsi calitùs superuenturam sagaci animo præuidit: idque suis omnibus certissima attestatone prænuncians, ut in cunctis ei, tanquam sibi metipso obsequerentur, mandauit.

Quidam Spirensis prædicit S. Orthoni Episcopatum.

Deinde, secretius eum conueniens, & vnicum filium suum Richardum nomine, per manum ei tradens, ait: Video, Domine, quia, largiente Deo, magnus in futuro apud Deum & homines eritis. Re vera enim faciet vobis Deus *nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in terra.* Vnde peto, ut cum verba mea impleta fuerint, memor obsequij mei, fidem & misericordiam cum filio meo Richardo faciatis, & paternæ consolationis

2. Reg. 7.

X lationis

Psalms. 102.

Ecclesiast. 29.

lationis manum ab eo non subtrahatis. Cui ille subridens; Et quis ego, inquit, vel quid ego? aut quid magni in me esse poterit? Si tamen excelsus Dominus, qui humilia respicit, & alta à longè cognoscit, exiguitatem meam promouere dignatus fuerit, absit à me peccatum hoc in Domino, vt benignitas & humanitas mihi à vobis impensa obliuioni tradatur. Scriptum quippe est; Eleemofyna viri quasi sacculus cum ipso & gratiam hominis quasi pupillam conseruabit. Decet igitur, vt & ego gratiam & misericordiam, quam hic inueni, domui huic conseruem; quod & postea deuotus impleuit, quia, factus Episcopus eundem Richardum familiarem sibi vernulam assumpsit, & specialis amoris priuilegio fouere non desit.

* Sic legend. &
verinendum.
Vide Notas.

De Codice * Spalterij vetusto per S. Ottonem renouato.

CAPVT QVINTVM.

Ebbe.

Ed vt ad id redeam, vnde digressus sum, Imperator Henricus, fide & prudentia pij Ottonis cognita, secretius eum compellans, an *Spalterium* corde tenus *Spallere* posset, inquisiuit. Quo respondente; etiam: gauisus Imperator, eum sibi assidere præcepit, & remotis aliis, *Spalmodie* cum eo vacabat, quoties à negotiis expeditus esse poterat: erat enim Imperator literis vsq; adeò imbutus, vt chartas, à quibuslibet sibi directas, per semetipsum legere & intelligere præualeret. Codex autem in quo *Spalmos* decatabat manuali frequentia rugosus, & admodum obfuscatus erat. Quod pius Otto cernens, absente Imperatore, vetusto codicem inuolucro despoliauit, & nouam mercatus pellem, eum que decenter cooperiens, loco suo reposuit. Veniens ergò postmodum Imperator, & quod factum erat nesciens, *Spalterium* à Cubiculariis requirebat. Turbantibus autem se ad quærendum Cubiculariis, dum præ oculis omnium iacens veteribus tessellis Codex exutus; & nouis decoratus indu-